

forfaldende for de 25 Mill. Kr.s Vedkommende om 10 Aar: 1926 og for de 50 Mill. Kr.s Vedkommende om 15 Aar: 1931. Disse 75 Mill. Kr. overtages med solidarisk Ansvar af 5 Banker — de samme Banker, som Finansministeren tidligere har forhandlet med om den Art Sager, nemlig Nationalbanken, Landmandsbanken, Handelsbanken, Privatbanken og Laane- og Diskontobanken — til en Kurs af 99 pCt., saaledes at Statsgældsbeviserne dernæst udbydes ved offentligt Udbud til det paalydende Beløb. Der er ingen Omkostninger ved Statsgældsbevisernes Overdragelse til Bankerne ud over den Omkostning, der følger af Udfærdigelsen af disse Beviser.

Aarsagen til, at Finansministeren søger denne Bemyndigelse, er Nødvendigheden af at holde Statskassen fuldt ydedygtig under de besværlige Forhold, som allerede nu kan forudses i, hvad man kan kalde, den 3die Krigsvinter og i det hele i den kommende Tid, hvis Verdenskrigen vedvarer og taarner Vanskeligheder op over Byrder. Man kunde indvende mod Tidspunktet for dette Laans Optagelse, at Statskassen i den nærmeste Tid vil modtage en betydelig Tilførsel ved den overordentlige Indkomstskat, der forfalder den 1. December i Aar. Jeg skal heroverfor paa-pege, at Staten allerede nu har overskredet Kontoen i Nationalbanken — ikke med noget betydeligt Beløb, men dog overskredet den —, hvilket viser, at de 25 Mill. Kr., som tilførtes Statskassen ved Udstedelsen af Statsbeviser i August er opbrugte, dernæst at Kassebeholdningen mere og mere anbringes i Værdier, endvidere at der forestaar en Udbetaling af Statsbeviser paa 40 Mill. Kr., 25 Mill. Kr. i Februar og 15 Mill. Kr. i April — disse kan naturligvis fornys, men i Øjeblikket maa man gaa ud fra, at Statskassen vil udbetale dem —, og endelig det almindelige Forhold, at Udgiften stadig er stigende, medens Indtægten er faretruert. Jeg maa tilføje, at Tilbud om dette meget betydelige Beløb, 75 Mill. Kr., har været forholdsvis let at fremskaffe fra Bankerne, og at man ikke kan vide, om der, hvis man udsatte dette Laans Optagelse til et senere Tidspunkt, vilde være den samme Lethed for Tilvejebringelsen af et saa stort Beløb. Lovforslaget er da at opfatte som et Sikringslaan, som et Forsigtighedslaan, og den rigelige Kassebeholdning maa hverken forlede os til undgaaelig Udgift, end mindre til nogen Ødselhed, og den maa heller ikke standse Bestræbelsen for ad Skatte-

vejen at indvinde al den Indtægt for Statskassen, der under de nuværende Forhold kan tilvejebringes uden Byrde for den mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Jeg maa anse de Vilkaar, der er opnaaede for forholdsvis gunstige efter Tid og Lejlighed. Naar Løbetiden er sat forskelligt for de to Afdelinger af Laanet, de 50 Millioner og de 25 Millioner, kommer det af, at der i 1925 vil forfalde et Beløb af 60 Mill. Kr., nemlig det Statslaan, som optoges i August i Fjor, og hvis man altsaa lod alle 75 Mill. Kr. have den samme Løbetid af 10 Aar, vilde der indenfor et Tidrum af omtrent 5 Fjerdingaar til den Tid falde Udbetaling for Statskassen af et Beløb af 135 Mill. Kr. Og skønt man kan haabe, at Danmark til den Tid vil have en rigelig Kassebeholdning og en stor Reserverfond samt en udstrakt Kredit, vil dog dette Beløb efter al Rimelighed føles saa stort, at det kunde komme til at mærkes trykkende. Derfor har jeg valgt denne Fremgangsmaade: at udskyde Udbetalingen af de 50 Millioner til 5 Aar senere, altsaa til 1931.

Jeg skal endnu tilføje, at hvis Verdenskrigen skulde ophøre tidligere, end man maaske i Øjeblikket venter, altsaa snart ophøre, vil Optagelsen af et saadant Laan kunne bevirke, at Staten fik den Kassebeholdning, hvortil den stærkt trænger, en Kassebeholdning, der i Øjeblikket neppe kan anslaaes til mindre end 20—25 Mill. Kr., og samtidig kunde der ogsaa være Udsigt til, at Staten kunde genopbygge sin Reserverfond. En saadan Reserverfond maatte dog mindst være af samme Størrelse som den, jeg her har nævnt for Kassebeholdningens Vedkommende, og allerhelst maatte den udgøre et Beløb af omkring 40 Mill. Kr.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Modtagelse.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag [er omdelte til Tingets Medlemmer, og da det vil være ønskeligt, at denne Sag fremmes hurtigt, vil den med Tingets Samtykke komme til Behandling paa senere Møder i Dag.

Folketingsmand P. Th. Nielsen har meddelt mig, at han ønsker at udtræde af Finansudvalget. Dette kan kun ske med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse herimod eller imod, at Valg af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foregaar i indværende Møde, betragter